

ת"פ 47351/08/18 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 47351-08-18 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלונית

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ ועו"ד יעל גבעוני

הנאשמת בעצמה

ב"כ הנאשמת עו"ד דורון שטרן

גזר דין

מבוא

1. הנאשמת היתה ארוסתו של המתלונן והאירועים מושא כתב האישום אירעו בעקבות פרידת המתלונן ממנה לאחר 4 שנות זוגיות ובסמוך לפני נישואיהם.
2. בהכרעת הדין מיום 9.1.19 הורשעה הנאשמת, לפי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, במספר אישומים כדלקמן:
- באישום הראשון - הורשעה הנאשמת בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.
לפי האישום הראשון, ביום 23.07.17 לפנות בוקר, התקשרה הנאשמת למתלונן, אשר ביקש ממנה להפסיק להתקשר אליו. בהמשך, התקשרה הנאשמת מספר פעמים למתלונן עד שהלה ענה ואמר לי כי הוא ישן עם אישה אחרת וזאת כדי שתניח לו לנפשו. באותן הנסיבות, דרשה הנאשמת לדבר עם האישה והמתלונן סרב. בהמשך לכך, אמרה הנאשמת למתלונן, כי היא "מגיעה עכשיו לביתו וכי הפגישה לא תהיה נעימה" והוסיפה "היום אתה תמות, תמות הבנת, תמות, עכשיו תביא לי לשמוע אותה... עכשיו אני רוצה לשמוע אותה". בתגובה, עמד המתלונן על סירובו ואמר כי אינו חייב לנאשמת כלום. הנאשמת השיבה כי היא מגיעה עכשיו והמתלונן השיב שלא תגיע. בעקבות זאת, אמרה הנאשמת "עכשיו שניכם לא תשנו עכשיו, עכשיו אני באה לזיין את אמא שלך, אמא שלך היום לא תישן חמוד שלי, אבא שלך לא יישן, אח שלך

עמוד 1

לא יישן היום הולך להיות טרור חמוד שלי, טרור של החיים שלך שאתה לא תשכח בחיים תקשיב לי טוב היום הולך להיות רצח, היום הולך להיות רצח, או רצח שלי או רצח שלך.. לא מעניין אותי של מי. היום הולך להיות טרור עכשיו מה שאתה עשית אתה תאכל את הדייסה שעשית לעצמך. עכשיו אני בדרך אליך חמוד שלי. אתה שומע שאני בחוץ אני בדרך אליך". מיד ובסמוך אמר המתלונן "אל תבואי" וחזר על כך מספר פעמים. בתגובה, אמרה הנאשמת "אני בדרך אליך עכשיו.. חתיכת בן זונה. זה לא מעניין אותי תעיר את כל ההורים שלך.. למה אני הולכת.. לך תעיר את ההורים שלך עכשיו". בתגובה שב וחזר המתלונן מספר פעמים על בקשתו שהנאשמת לא תבוא. או אז, השיבה הנאשמת "אני הולכת לקבור אותך". בהמשך ניסתה שוב הנאשמת לשוחח עם האישה האחרת והמתלונן סרב לבקשה. הנאשמת שאלה את המתלונן אם הוא יודע איפה היא והוא השיב בשלילה. בסמוך לשעה 03:12 חזר המתלונן לבית, העיר את הוריו והתקשר למשטרה. מיד ובסמוך הגיעה הנאשמת לבית, נכנסה לחצר, והלכה לעבר יחידת הדיור. בנסיבות אלה, אביו של המתלונן יצא מהבית ודרש מהנאשמת לצאת החוצה והנאשמת עזבה את המקום.

- באישום הרביעי - הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. לפי האישום הרביעי, כ-4 חודשים לפני יום 23.7.17, עת היו הנאשמת והמתלונן בני זוג, ביקשה הנאשמת לסגור אולם לחתונה והמתלונן לא רצה בכך. בנסיבות אלה, סטרה הנאשמת למתלונן בלחיו וירקה על פניו.

- באישום החמישי - הורשעה הנאשמת בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982.

לפי האישום החמישי, ביום 23.6.17, לפנות בוקר, שלחה הנאשמת למתלונן עשרות הודעות בתוכנת הווטסאפ, למכשיר הטלפון הנייד שלו וזאת ומבלי שהמתלונן עונה לה. המתלוננת רשמה בהודעות, בין היתר "בישלתי לך, ניקיתי בשבילך, טיפלתי בך כשהיית חולה, תמכתי בך, הבאתי לך כסף כשהיית מובטל ושהיית במינוס, בישלתי לך ערמות של סירים, אפילו האכלתי אותך ודאגתי לך כאילו אתה הילד שאין לי, ופתאום אני חוזרת לבית שלנו ורואה ששמת לי שקיות של זבל עם החפצים שלי מול הדלת אחרי שהצעת לי נישואין!!! אני מרגישה כמו שקית אשפה מרגישה הכי מושפלת שאפשר, כול המשפחה שלי בוכים ועצובים, השפלת בחורה עד עפר אחרי שהיא נתנה לך את החיים שלה!!!! לאיפה אני אלך עכשיו??? אני מרגישה כמו חפץ שסיימו להשתמש בו וזרקו. כי זה מה שהייתי בשבילך. חפץ. שמתמשים מסיימים וזורקים. אני מרגישה כמו שקית אשפה ומושפלת עד עפר". בהמשך כתבה הנאשמת "אם היו עושים את זה לאחותך? חס וחלילה. אבל לי מותר כי הייתי שפחת מין בשבילך ניצלת אותי מינית ושנמאס לך זרקת אותי לזבל.. היית רוצה שיעשו ככה לאחותך?.. או לבת שלך?.. היית רוצהההה?". וכן רשמה "גם אתה תהיה אבא וגם לך יש אחות!!!! תזכור את זה תמיד". בהמשך למתואר, בסמוך לשעה 3:26, שלחה הנאשמת למתלונן הודעה בה רשמה "להיות עם בחורה ארבע שנים ובמקום להתחתן איתה לזרוק אותה זה כמו אונס!!!, זה לנצל בחורה אתה אנס". כן שלחה הנאשמת ברצף למתלונן כ-14 הודעות בהן רשמה "אנס", וכ-10 הודעות בהם רשמה "נצלן". מיד ובסמוך, שלחה הנאשמת ברצף כ-10 הודעות בהן רשמה "רוצח" ובהמשך שלחה "אתהההה רוצח!!!!", וכן "רצחת לי את הנשמה, אתה רוצח!! אתה אנסססס!!!!".

3. לפי הסדר טיעון, נשלחה הנאשמת לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

4. שירות המבחן, בתסקירו מיום 13.5.19, ציין כי הנאשמת בת 25, רווקה, מתגוררת בגן יבנה עם אביה

ואחיותיה. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ושירות לאומי מלא, לאחר השירות למדה מזכירות רפואית ומזה שנתיים עובדת בתחום שירות לקוחות בחברת תקשורת. הורי הנאשמת גרושים, אביה עצמאי בתחום הגינון והאם עובדת בתחום התקשורת. הנאשמת מסרה, כי הוריה נקטו באלימות פיזית ומילולית אחד כלפי השני טרם התגרשו. הנאשמת שיתפה כי מערכת היחסים עם המתלונן היתה הזוגיות הראשונה שלה והקשר היה הדוק ומשמעותי. לדבריה, העניקה לבן זוגה כל אשר נזקק לו והתמסרה באופן טוטאלי. עם זאת, חשה תחושת השפלה מצד משפחתו ובעיקר מצד אמו. הנאשמת הכחישה את האירוע מושא האישום הרביעי אולם תיארה את הרקע לאירועים הנוספים בתחושות השפלה וזלזול שחוותה. כן הוסיפה, שכיום היא מבינה שקיימות דרכים אלטרנטיביות להתנהגות, היא מסוגלת לשלוט בהתנהגותה וחשה עצמאית ובטוחה. שירות המבחן ציין, כי הנאשמת לא הגיעה לפגישת המשך ועל כן לא ניתן לסיים את תהליך האבחון. מכאן, שלא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית.

5. לפי תסקיר משלים מיום 1.7.19, הנאשמת מסרה כי היא אינה מעוניינת בקשר עם שירות והמבחן. כיום היא נמצאת במדרשה, בוחנת את התנהגותה והתנהלותה וחשה שיש בכך כדי לסייע לה להתמודד עם המשבר שחוותה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת חוותה לאורך חייה תחושות דחייה ונטישה והעבירות הן ביטוי לתחושות אלו. גם כיום מתקשה הנאשמת להתמודד עם ההשלכות של תהליך בחינת מאפייני חייה ותפקודה. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת, הנעדרת עבר פלילי, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח התביעה טענה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאירועים, אשר התרחשו במועדים שונים.

7. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם, בטחונו ושלמות נפשו. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית. הנאשמת פעלה באובססיביות, תוך השמעת ושליחת איומים קונקרטיים וממשיים. הנאשמת לא הסתפקה רק באלימות מילולית אלא גם תקפה את המתלונן וירקה בפניו.

8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני והשלישי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לכל אישום.

9. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת הודתה במיוחס לה וחסכה בזמן שיפוטי; הנאשמת נעדרת עבר פלילי; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשמת אינה לוקחת אחריות מלאה למעשיה; לאחר הפגישה הראשונה עם שירות המבחן, הנאשמת ניתקה קשר ומכאן ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

10. לטענת באת כוח התביעה, אין להקל ראש בעבירות שביצעה הנאשמת ואין לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים את תהליך האבחון על תנאי והתחייבות כספית, הואיל והנאשמת לא לקחה אחריות מלאה על מעשיה וגם לא עברה הליך טיפולי כלשהו.

11. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשמת מאסר קצר שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי למתלונן.

12. בא כוח הנאשמת טען, לעומת זאת, כי כל האירועים מושא כתב האישום אירעו במהלך שנת 2017, עת חשה הנאשמת פגועה ומושפלת לאחר שהמתלונן החליט לבטל את נישואיהם. כן הדגיש, כי הנאשמת הגיעה לבית המתלונן כשבועיים לפני החתונה ומצאה את חפציה מחוץ לבית תוך שהמתלונן הודיע לה על ביטול החתונה ועל קיום יחסים עם אחרת.
13. לטענתו, המתחמים להם עותרת התביעה אינם מתאימים לנסיבות המקרה, משום שאין מדובר באלימות ברף גבוה, אלא בהטרדות, איומים וסטירה הנובעים מהכאב שחשה הנאשמת.
14. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשמת הודתה במיוחס לה, קיבלה אחריות על מעשיה וחסכה בזמן שיפוטי; מהתסקיר עולה, כי מדובר בנאשמת צעירה ונורמטיבית, עם רקע מסורתי; הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; כיום, הנאשמת מאורסת לגבר אחר והיא עומדת להינשא; הנאשמת עובדת למחייתה בעבודה מסודרת.
15. עוד טען בא כוח הנאשמת, כי בנסיבות העניין, ההרשעה עצמה מהווה ענישה בפני עצמה כלפי הנאשמת ומכאן שאין מקום להחמיר עמה עוד.
16. מכאן עתר בא כוח הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, התחייבות כספית ופיצוי.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

17. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל האישומים עניינם בתוכנית עבריינית אחת. הנאשמת ביצעה את העבירות סביב תקופת משבר ביחסיה עם המתלונן שהובילה לביטול החתונה על ידי המתלונן. לפיכך, יש לראות את כל האישומים כאירוע אחד ולקבוע עונש הולם אחד בגינם (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).
18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצעה הנאשמת יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
19. במעשיה, פגעה הנאשמת בערכים חברתיים של הגנה על בטחונו, שלומו ושלוות נפשו של אדם וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות היא נמוכה - בינונית, וזאת בהתחשב בחומרת המעשים, בחזרתיות וברקע שהוביל לביצוע העבירות. הנאשמת איימה על המתלונן ואף הגיעה לביתו לאחר שהמתלונן ציין כי הוא נמצא בביתו עם אישה אחרת. כן סטרה הנאשמת למתלונן וירקה בפניו. הנאשמת גם הטרידה את המתלונן.
20. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לעבירות של איומים, תקיפת בן זוג, הסגת גבול והטרדה באמצעות מתקן בזק, ברף נמוך - בינוני, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 10831-09-16 פלוני נ' מדינת ישראל (23.11.16); ת"פ (ת"א) 33190-04-17 מדינת ישראל נ' הרמן (27.6.19) (הוגש ערעור למחוזי עפ"ג (ת"א) 8950-08-19 הרמן נ' מדינת ישראל (טרם נדון); ת"פ (עכו) 43419-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.8.16); ת"פ (ק"ג) 46630-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.16); ת"פ (ק"ג) 17519-11-15

מדינת ישראל נ' דויד (16.6.16); ת"פ (ב"ש) 5233-04-16 מדינת ישראל נ' פלוני (9.6.16); ת"פ (ב"ש) 37846-11-15 מדינת ישראל נ' אלטלאקה (24.5.16).

21. התביעה הגישה פסיקה שנעשתה בנסיבות מחמירות, כדוגמת רף עבירות גבוה יותר, ומכאן שאין פסיקה זו מתאימה למתחם (ראו: רע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.19); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16)).

22. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

23. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותה של הנאשמת עומדת הודאתה במיוחס לה ונטילת אחריות על מעשיה; הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם רשויות החוק; הנאשמת מאורסת לאחר ועתידה להינשא בקרוב; הנאשמת עובדת במקום עבודה מסודר בתחום שירות לקוחות בחברת תקשורת; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייה הלא פשוטות של הנאשמת.

לחובת הנאשמת, יש לציין, כי מהתסקיר עולה שלא נטלה אחריות על מלוא מעשיה. הנאשמת לא הגיעה לשיחת המשך וניתקה את הקשר עם שירות המבחן.

24. השאלה המתעוררת היא, אם למרות אי נטילת אחריות מלאה על מעשיה וניתוק הקשר עם שירות המבחן, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים את ההליך בהטלת מאסר על תנאי והתחייבות בלבד?

25. צודקת באת כוח התביעה, שככלל, בנסיבות דומות היה מקום להטיל על הנאשמת מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל היעדר הליך טיפולי. עם זאת, במקרה הנדון, בשל הרקע לביצוע העבירות, ההשפלה הקשה שעברה הנאשמת, הודאתה בבית המשפט והיעדר עבר פלילי, מצאתי לנכון להורות על הטלת עונש שהוא בתחתית המתחם.

26. על מנת לאזן בין רכיבי הענישה, לצד המאסר על תנאי, יוטלו על הנאשמת גם קנס ופיצויים. הנאשמת הפקידה קודם למתן גזר הדין פיצוי למתלונן בסכום של 1,000 ₪.

סוף דבר

27. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור כל עבירה מהסוג בה הורשעה;

ב. הנאשמת תשלם קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.1.20;

ג. פיצוי בסכום של 1,000 ₪ למתלונן, עד תביעה 3. רשמתי לפני כי הפיצוי כבר הופקד במזכירות בית המשפט.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.